

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

De Congregationibus Clericorum In Communi Viventium

Le Mire, Aubert

Coloniæ Agrippinæ, 1632

Cap. VI. Societas Iesu à S. Ignatio Loiola instituta, per Paulum III.
confirmatur an. 1540.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64608](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64608)

C A P V T VI.

SOCIETAS IESV, A S. IGNATIO LOIOLA
instituta, per Paulum III. confirmatur, an.
1540.

PAVLVS Episcopus, seruus seruorum
Dei, ad perpetuam rei memoriam. Re-
gimini militantis Ecclesiæ, meritis licet im-
paribus, disponente Domino, præsidentes,
& animarum salutem, prout ex debito
pastoralis officij tenemur, sollicitis studijs
exquirentes, fideles quoslibet, qui vota sua
in id exponunt, Apostolici fauoris gratia
confouemus, aliasque desuper disponi-
mus, prout temporum & locorum quali-
tate pensata, id in Domino conspiciamus
salubriter expedire.

Nuper siquidem accepimus, quod dile-
cti filij Ignatius de Loyola, & Petrus Faber, ac
Iacobus Laynez, nec non Claudius Iayus, &
Paschasius Broet, ac Franciscus Xauierre, nec
non Alphonsus Salmeron, & Simon Rodericus,
ac Ioannes Coduri, & Nicolaus de Bobadilla,
presbyteri Pampilonensis, Gebennensis,
Seguntinensis, Toletanensis, Visensis
Ebredunensis & Palentinæ, ciuitatum &
Diæcesum, respectiuè, in Artibus Magi-
stri in Vniuersitate Parisiensi graduati, &
in Theologicis studijs per plures annos ex-
B 5 ercitati,

ercitati, Spiritu Sancto (vt piè creditur) afflato, iam dudum è diuersis mundi regionibus descendentes, in vnum conuenerunt, & socij effecti, abdicatis huius sæculi illecebris, eorum vitam perpetuo Domini nostri Iesu Christi, atque nostro, & aliorum successorum nostrorum Romanorum Pontificum seruitio dedicarunt, & iam quàm pluribus annis laudabiliter in vinea Domini se exercuerunt, Verbum Dei, præuia sufficienti licentia, publicè prædicando, fideles priuatim ad benè beateque viuendū exhortando, & ad pias meditationes excitando, hospitalibus inseruendo, pueros & personas rudes ea, quæ ad Christianam hominis institutionem sunt necessaria, docendo, & demum omnia caritatis officia, & quæ ad animarum consolationem faciunt, vbique terrarum, vbi peregrinati sunt, multa eum laude obeundo.

Cumque ad hanc almam Urbem se contulerint, & in caritatis vinculo persistentes, ad perficiendam & conseruandam eorum Societatis in Christo vñionem, quandam viuendi formulam, iuxta ea, quæ ad propositum sibi finem conducere vsu didicerunt, Euangelicis consilijs, & Canonicis Patrum sanctionibus conformem ediderint, factum est, vt ipsorum sociorum vitæ institutum, sub dicta formula comprehensum,
non

non solùm à multis probis uiris, & Deum zelantibus laudetur, verùm etiam à quibusdam ita approbetur, vt illud etiam sequi velint.

Formulæ autem prædictæ Tenor sequitur, & est talis.

Quicumque in Societate nostra, quam IESU nomine insigniri cupimus, vult sub Crucis vexillo Deo militare, & soli Domino, atque Romano Pontifici, eius in terris Vicario seruire, post solemne perpetuæ castitatis votum, proponat sibi in animo se partem esse Societatis, ad hoc potissimum institutæ, vt ad profectum animarum in vita & doctrina Christiana, & ad fidei propagationem, per publicas prædicationes, & verbi Dei ministerium, spiritualia exercitia, & caritatis opera, & nominatim per puerorum ac rudium in Christianismo institutionem, ac Christi fidelium in confessionibus audiendis spiritualem consolationem præcipuè intendat, curetque primò Deum, deinde huius sui instituti rationem, quæ via quædam est ad illum semper ante oculos habere, & finem hunc sibi à Deo propositum totis viribus assequi. Vnusquisque tamen, secundum gratiam sibi à Spiritu Sancto subministratam, & vocationis suæ proprium gradum, ne quis fortè zelo, vtatur, sed non secundum scientiam, cuius

cuius proprii cuiusque gradus iudicium & officiorum discretio, ac distributio tota sit in manu Præpositi seu Prælati per nos eligendi, vt congruus ordo seruetur in omni bene instituta Communitate necessarius.

Qui quidem Præpositus de consilio consociorum Constitutiones, ad constructionem huius Præpositi nobis finis conducentes, in concilio condendi auctoritatem habeat, maiori suffragiorum parte semper statuendi ius habente. Concilium vero intelligatur esse in rebus quidem grauioribus ac perpetuis, maior pars totius Societatis, quæ à Præposito commodè conuocari poterit; in leuioribus autem & temporaneis, omnes illi, quos in loco, vbi Præpositus noster residebit, præsentem esse contigerit. Iubendi autem ius totum penes Præpositum erit.

Sciant omnes socij, & non solum in primis professionis suæ foribus, sed quoad vixerint quotidie animo voluant, Societatem hanc vniuersam, & singulos sub sanctissimi Domini nostri Papæ, & aliorum Romanorum Pontificum, successorum eius, fidei obedientia Deo militare. Et quamuis Euangelio doceatur, & fide orthodoxa cognoscamus, ac firmiter profiteamur, omnes Christi fideles Romano Pontifici, tamquam capiti, ac Iesu Christi

Vica-

Vicario subesse, ad maiorem tamen nostræ Societatis humilitatem, ac perfectam vniuscuiusque mortificationem, & voluntatum nostrarum abnegationem, summo opere conducere iudicauimus, singulos nos, ultra illud commune vinculum, speciali voto astringi. Ita vt quicquid modernus, & alij Romani Pontifices pro tempore existentes iusserint, ad profectum animarum & fidei propagationem pertinens, & ad quascunque prouincias nos mittere voluerit, sine vlla tergiuersatione aut excusatione, illicò quantum in nobis fuerit, exequi teneamur, siue miserit nos ad Turcas, siue ad quoscunque alios infideles, etiam in partibus, quas Indias vocant, existentes, siue ad quoscunque hæreticos, seu schismaticos, seu etiam ad quosuis fideles.

Quamobrem qui ad nos accessuri sunt, & antequam huic oneri humeros supponant, diu multumque meditentur, an tantum pecuniæ spiritualis in bonis habeant, vt turrim hanc, iuxta consilium Dominicū, possint consummare, hoc est an Spiritus S. qui illos impellit, tantum illis gratia polliceatur, vt huius vocationis pondus, illo adiuuante, se laturos sperent: & postquam Domino inspirante, huic Iesu Christi militiæ nomen dederint, die noctuque succincti lumbos, & ad tam grandis debiti
solutio-

30 *De congregationibus Clericorum*
solutionem prompti esse debebant.

Ne qua autem possit esse inter nos missionum ac prouinciarum huiusmodi aut ambitio, vel detractio, profiteantur singuli, se nunquam directè aut indirectè de huiusmodi missionibus quidquam cum Romano Pontifice curaturos, sed omnem hanc curam Deo, & ipsi Pontifici, tamquam eius Vicario, & Societatis Præposito dimissuros. Qui Præpositus, sicut cæteri etiam profiteatur, se nihil de suimet ipsius missione in alterutram partem, nisi de Societatis consilio, cum dicto Pontifice esse curaturum.

Voueant singuli, se in omnibus quæ ad Regulæ huius nostræ obseruationem faciunt, obediens fore Societatis Præposito.

Ille autem iubeat ea, quæ ad constructionem propositi sibi à Deo & à Societate finis cognouerit esse oportuna. In prælatione autem sua benignitatis ac mansuetudinis, caritatisque Christi, Petri Paulique formulæ semper sit memor, & tam ipse, quàm Concilium ad normam hanc assidue spectent. Et nominatim commendatam habeant institutionem puerorum ac rudiû in Christiana doctrina decem præceptorum, atque aliorum similium rudimentorum, quæcunque secundum circumstantias personarum, locorum ac temporum
illis

illis congrua videbuntur, Etenim maximè
necessarium, circa prouidentiam huius rei
diligenter Præpositum & Concilium in-
uigilare, cum & in proximis ædificium fi-
dei sine fundamento non possit confurge-
re, & in nostris periculum sit, ne ut quisque
erit doctior, ita prouinciam hanc, tam-
quam primo aspectu minus speciosam for-
sitã detrectare conetur, cum tamen re-
vera nulla sit fructuosior, vel proximis ad
ædificationem, vel nostris ad caritatis &
humilitatis simul officia exercenda. Sub-
diti verò, tum propter ingentes Ordinis
utilitates, tum propter numquam salutis
laudatum humilitatis assiduam exerci-
tium, Præposito, in omnibus ad institutum
Societatis pertinentibus, parere semper
teneantur, & in illo Christum veluti præ-
sentem agnoscant, & quantum decet vene-
rentur.

Cùm autem experti fuerimus iucundio-
rem, puriorem, & ad proximi ædifica-
tionem aptiorem esse vitam ab omni a-
uaritiæ contagione quàm remotissimam,
& Euangelicæ paupertati quàm similli-
mam; cumq; sciamus Dominum nostrum
Iesum Christum seruis suis regnum Dei
solum inquirentibus necessaria ad victum
& vestitum esse subministraturum; voueât
singuli & vniuersi perpetuam paupertatem de-

tem, declarantes quod non solum priuatim, sed neque etiam communiter possint pro Societatis sustentatione, aut vsu ad bona aliqua stabilia, aut ad prouentus seu introitus aliquos, ius aliquod ciuile acquirere, sed sint contenti vsu tantum rerum sibi donatarum, ad necessaria sibi comparanda, recipere.

Possint tamen habere in Vniuersitatibus Collegium seu Collegia habentia redditus, census seu possessiones, vsibus & necessarijs Studentium applicandas, retenta penes Præpositum & Societatem omnimoda gubernatione, seu superintendentia super dicta Collegia & prædictos studentes, quo ad Gubernatoris seu Gubernatorum, ac studentium electionem, ac eorundem admissionem, emissionem, receptionem, exclusionem, statutorum ordinationem, circa studentium instructionem, ædificationem ac correctionem, victus, vestitusque eis ministrandi modum, atque aliam omnimodam gubernationem, regimen ac curam.

Sic tamen vt neque studentes dictis bonis abuti, neque Societas in proprios vsus conuertere possit, sed studentium necessitati subuenire. Qui quidem, post cognitum in spiritu & litteris eorum profectum, & post sufficientem probationem in Societatem

etatem nostram admitti possint.

Socij omnes, quicumque in sacris fuerint, quamuis beneficia ecclesiastica, aut eorum redditus non habeant, teneantur tamen singuli, priuatim ac particulariter, & non communiter ad dicendum officium, secundum Ecclesie ritum.

Hæc sunt, quæ sub priuati domini nostri PAVLI, & Sedis Apostolicæ beneplacito de nostra professione typo quodam explicare potuimus. Quod nunc fecimus, ut summatim scriptione hac informaremus, tum illos, qui nos de nostro vitæ instituto interrogant, tum etiam posteros nostros, si quos, Deo volente, imitatores vnquam habebimus huius vitæ. Quamcum multas magnasque habere annexas difficultates fuerimus experti, oportu- num iudicauimus etiam statuere; Ne quis in hac Societate recipiatur, nisi diu ac diligentissime fuerit probatus. Cumque prudens in Christo, & vel doctrina, seu vitæ Christianæ puritate apparuerit conspicuus, tunc demum admittatur ad IESV Christi militiam, qui tenuibus cœptis nostris fauere dignetur, ad Gloriam Dei Patris, cui soli sit semper decus, & honor in sæcula, Amen.

Cum autem nil in præmissis reperiatur, quod pium non sit, aut sanctum, Nos, ut

C

ijdem

ijdem socij, (qui nobis super hoc humillimè supplicari fecerunt) in eorum pio viuendi proposito eò promptiores existant, quò se maiori Sedis Apostolicæ gratia complecti cognouerint, ex præmissa per nos approbari viderint, præmissa omnia & singula, tamquam ad spiritualem profectū eorundem sociorum, & reliqui Christiani gregis oportuna Apostolica auctoritate, tenore præsentium, ex certa sciētia approbam⁹, confirmamus & benedicimus, ac perpetuæ firmitatis munimine roboramus, ipsosque socios sub nostra, & huius Sanctæ Sedis Apostolicæ protectione suscipimus; eis nihilominus concedentes, quod particulares inter eos constitutiones, quas ad Societatis huiusmodi finem, & Iesu Christi Domini nostri gloriam, ac proximi vtilitatem cōformes esse iudicauerint, condere liberè & licitè valeant.

Non obstantibus generalis Concilij, & felicis recordationis GREGORII Papæ X. prædecessoris nostri, ac quibusvis alijs constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis cæterisque contrarijs quibuscunque.

Volumus autem, quod in Societate huiusmodi vsque ad numerum sexaginta personarum, normulam viuendi huiusmodi profiteri cupientium, & non vltra admitti, & Societati præfatæ aggregari dumtaxat

taxat valeant. Nulli ergo, &cæt.

Datum Romæ apud Sanctum Marcum,
anno Incarnationis Dominicæ millesimo 1540.
quingentesimo quadragésimo V. Kalend.
Octobris, pontificatus nostri anno sexto.

NOTATIO.

Societatis Iesu, (quæ inter omnes Clericorum
in communi viuentium Cõgregationes est am-
plissima, adeoque per vniuersum orbem Christia-
num dispersa) Historiam eleganti stilo scripsere
Nicolaus Orlandinus & Franciscus Sacchinus:
ad quos Lectorem remitto.

C A P V T VII.

CATALOGVS PROVINCIARVM, DO-
morum, Collegiorum, Seminariorum, ac Re-
sidentiarum Societatis Iesu, ann. 1627.
publicatus.

In Italia Prouinciæ sex.

PROVINCIA ROMANA.

Romæ	Domus Professa.	Roma:
	Collegium Romanum.	
	Domus Probationis.	
	Collegium Pœnitentia- riæ.	
	Collegium Germani- cum.	
	Collegium Anglica- num,	Semi-